

Vestea Bună

Text biblic : Fapte 10:34-47

Versetul de aur

Atunci Petru a început să vorbească și a zis: "În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El. Fapte 10:34-35

Introducere

Textul lecției noastre îl prezintă pe Petru în fața Neamurilor, pregătit să împărtășească Evanghelia. Acesta a fost un lucru imens pentru Peter. Evreilor credeau că, Neamurile sunteți păgâni necurați, care ar putea pune în pericol propria puritate religioasă și morală a apostolilor. Dar Dumnezeu a schimbat această mentalitate.

Corectarea a început cu două vedenii care au avut loc cam la 21 de ore: primul de către un Centurion roman numit Corneliu (Fapte 10: 1-6) și al doilea de către apostolul Petru (10: 9-16). Cornelius nu era un om dintre Neamuri, obișnuit. El se ruga Dumnezeului lui Israel și făcea multe milostenii (Fapte 10: 2). Chiar și așa, Dumnezeu, recunoaște sinceritatea credinței lui Corneliu și l-a ales pe acest om pentru a fi punctul principal pentru extinderea Evangheliei la Neamuri. Dumnezeu a ajuns la Corneliu prin intermediul unui înger, care l-a instruit să trimită după Petru (Fapte 10: 3-8). Apoi, Dumnezeu i-a dat lui Petru o vedenie în care apostolului i s-a poruncit în repetate rânduri să mănânce din mâncarea socotită necurată și interzisă evreilor (Fapte 10: 9-16).

Imediat după viziunea lui Petru, au sosit solii de la Corneliu și l-au invitat pe Petru să vină la el într-o casă a Neamurilor (Fapte 10: 17-23). De aici începe textul lecției de astăzi.

Contextul lecției

I. Mesajul lui Petru (Fapte 10:34-43)

A. Chemarea Neamurilor (v 34-35)

După ce a evaluat succesiunea evenimentelor, Petru și-a dat seama că propria lui vedenie, oricât de tulburătoare era, a fost sincronizată să coincidă perfect cu viziune lui Corneliu. Prin urmare, Petru nu ar putea trage o altă concluzie în afară de faptul că Dumnezeu nu arată favoritisme - El este imparțial în împărțirea evangheliei la toată lumea (Rom 2:11; Efes 6: 9; Col 3:25; 1 Petru 1:17).

B. O invitație făcută evreilor. (v 36-37)

Aceste lucruri arata pentru prima dată că un israelit oferă posibilitatea unuia dintre neamuri să fie beneficiar al Legământului lui Dumnezeu. Dumnezeu a promis lui Avraam că descendenții lui vor fi o binecuvântare pentru toate popoarele (Gen 12:2-3)

C. Misiunea lui Isus în Lume (v 38-41)

Scopul principal al miracolelor lui Isus, indiferent dacă s-au ocupat de vindecarea fizică sau de alinarea spirituală a asupririi de către diavol, a fost să ofere dovezi ale naturii sale divine (Ioan 14: 11). Mulți oameni, din păcate, nu au înțeles asta, alegând în schimb să se concentreze pe nevoile fizice trecătoare, mai degrabă decât pe problemele spirituale (Ioan 6:26). Și mulți care au văzut o legătură între Isus și supranatural au ales să-l identifice cu cele mai rele elemente demonice (Luca 11:15). Chiar și așa, Isus avea autoritate să aducă eliberare fizică și spirituală pentru că Dumnezeu era cu el.

Revendicarea supremă de Dumnezeu a lui Isus a fost învierea. S-a întâmplat în a treia zi

după răstignirea lui Isus așa cum a spus că se va întâmpla (Luca 9:22; 18:33).

D. Însărcinarea dată de Isus (v 42-43)

Această însărcinare dată de isus se numește marea trimitere, care ne trimite și ne însărcinează să vestim și să mărturisim, că isus a fost numit de Tatăl să judece și pe cei vi și pe cei morți.

II. Două rezultate (Fapte 10:44-47)

A. Revărsarea Duhului Sfânt (v 44-46)

La auzul mesajului lui Petru, cei dintre neamuri s-ar putea să fi avut felurite întrebări. Cum ar putea ei să fie siguri că Isus este Mesia? Ei ar putea să aibă îndoieli ca mulți înaintea lor. Dar înainte ca Petru să termine de vorbit, Duhul Sfânt a venit peste toți cei de au auzit mesajul. Dacă mai era nevoie de dovezi, asta era cea mai mare dovadă!

B. Înfăptuirea Botezului (v 46-47)

Aceasta este pentru prima dată pentru biserica din secolul I, botezul urmat ca răspuns la mesajul Evangheliei și credință în Hristos (Fapte 2: 38; 8: 26-39). văzând cele întâmplate, Petru a întrebat în mod retoric de ce nu stă nimeni în calea noilor credincioși, care s-au botezat. După ce a văzut Duhul Sfânt lucrând în Corneliu și în casa sa, Petru nu a trebuit să întrebe dacă au crezut sau nu. Prezența Duhului lui Dumnezeu a făcut acest lucru clar! Și în felul acesta primii dintre neamuri au intrat în părtășia cu Dumnezeu.

CONCLUZII

Scopul mântuirii lui Dumnezeu este evidențiat în textul de astăzi, când neamurile au primit revărsarea Duhului lui Dumnezeu așa cum au făcut-o mai devreme evreii. Au rămas întrebări cu privire la rolul anterior care a marcat poporul lui Dumnezeu și rolul pe care l-a avut - circumcizia, legile dietetice și respectarea zilelor speciale. Astfel de întrebări au fost soluționate la celebrul Sinod de la Ierusalim din Fapte 15: aceste simboluri nu mai erau esențiale pentru poporul lui Dumnezeu.

Planul lui Dumnezeu era să răspândească vestea mântuirii prin poporul său din vechiul legământ, Evreii (Ioan 4:22). Isus era evreu, la fel ca și ucenicii săi cei mai apropiați. Toți oamenii care nu erau evrei erau puși într-o singură categorie: Neamuri. (Samaritenii ar putea să fie o categorie suplimentară complicată.)

Pentru evreii devotați, neamurile erau considerate ca fiind complet străini dacă nu au aderat la Legea lui Moise (Exod 12: 48-49; etc.). Pasajul de astăzi a răsturnat toate legea veche (Efeseni 2:13-18). Vestea bună a împărăției lui Dumnezeu este acum la dispoziția tuturor celor care cred (Romani 1:16).

Ar trebui să fim în căutarea unor astfel de persoane ca Corneliu - indivizi care sunt deschiși să audă Evanghelia, dar care nu au avut-o niciodată explicată.

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu nu discriminează; mântuirea este pentru toți.